

De luchtvaartmaatschappijen hebben maatregelen terzake voorzien in de vrijwillige verbintenissen die ze op 10 mei 2001 in Lissabon bekend hebben gemaakt. Ze hebben zich ertoe verbonden deze maatregelen met ingang van 14 februari 2002 toe te passen, omdat een bepaalde periode nodig is om hun procedures aan te passen en hun personeel op te leiden.

Er wordt momenteel samen met de luchtvaartmaatschappijen, de luchthavens en de lidstaten van de Europese Burgerluchtvaartconferentie gewerkt aan de ontwikkeling van methodes en procedures om de toepassing van deze vrijwillige akkoorden te controleren.

Voor wat betreft de controle op de toepassing van internationale verdragen is de Commissie alleen verantwoordelijk wanneer zij zelf aan het verdrag deelneemt. Dit is bij het Verdrag van Warschau niet het geval. Het Verdrag van Montreal heeft zij daarentegen wel ondertekend, geratificeerd ⁽¹⁾ en in Gemeenschapsrecht omgezet ⁽²⁾. Deze twee voorstellen zijn aan het Parlement voorgelegd en dit heeft zich hierover uitgesproken.

⁽¹⁾ COM(2000) 446 def.

⁽²⁾ COM(2000) 340 def.

(2002/C 40 E/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2106/01
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie

(13 juli 2001)

Betreft: Goedkeuring van de rekeningen en fraude met melkpoeder

De Europese Commissie heeft toegezegd de communautaire middelen terug te vorderen die gemoeid waren met een fraudegeval met subsidies voor mageremelkpoeder dat voor diervoeder was bestemd. Toen de Commissie echter werd gevraagd of zij deze toezegging ook gestand had gedaan, antwoordde zij niet, noch tijdens de kwijtingsprocedure, noch toen de vraag haar opnieuw werd gesteld (schriftelijke vraag E-1001/01 ⁽¹⁾).

Ik herhaal dan ook voor de tweede maal de vraag van punt 7.2 sub (a) van de tweede vragenlijst van de kwijtingsprocedure:

1. Heeft de Commissie nu wel of niet de middelen teruggevorderd, zoals zij had beloofd in het fraudegeval met melkpoeder in Nederland?
2. En zo ja, kan de Commissie mij dan een kopie verstrekken van de stukken die betrekking hebben op de goedkeuring van de rekeningen waaruit blijkt dat de middelen inderdaad in de Gemeenschapskas zijn teruggevloeid?

⁽¹⁾ PB C 350 E van 11.12.2001.

(2002/C 40 E/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2107/01
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie

(13 juli 2001)

Betreft: Fraude met zuivelproducten

In punt 42 van haar antwoorden op de aanmerkingen van de Rekenkamer in het speciale verslag nr. 1/1999 verklaart de Europese Commissie dat „dit (terugvordering subsidies) zal worden gecontroleerd bij de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen”.

Tijdens de kwijtingsprocedure heeft de Commissie begrotingscontrole de Commissie onder punt 2.7 (a) van haar tweede vragenlijst nr. 2 gevraagd of zij deze subsidiebedragen inmiddels van de Nederlandse autoriteiten had teruggevorderd.

In plaats van op de gestelde vraag te antwoorden, ging de Commissie in op een andere procedure met België.

Omdat de Commissie de eerste keer niet heeft geantwoord, heb ik de vraag aan de Commissie herhaald en nu kort samengevat het volgende antwoord gekregen (schriftelijke vraag E-1001/01 ⁽¹⁾):

- a) de Commissie heeft op een andere vraag geantwoord omdat zij van mening was dat deze vraag belangrijker was dan de gestelde vraag;
- b) de Commissie heeft in haar antwoord op speciaal verslag nr. 1/99 van de Rekenkamer bevestigd dat het betrokken bedrag was teruggegeven;
- c) het ging hier slechts om 0,002% van de totale hoeveelheid magere melkpoeder die in 1997 in Nederland in diervoeder werd verwerkt.

Het eerste antwoord van de Commissie onder a) is wel heel erg verrassend als dit een indicatie is van de aandacht die de Commissie aan parlementaire vragen schenkt; haar antwoord onder b) stemt niet met de waarheid overeen zoals blijkt uit bovengenoemd citaat uit het speciale verslag van de Rekenkamer en haar antwoord onder c) beweegt mij tot het stellen van twee aanvullende vragen:

- Is de Commissie niet van mening dat het feit dat 3 350 kg magere melkpoeder slechts 0,002% vertegenwoordigt van de hoeveelheid magere melkpoeder die in 1997 in Nederland in diervoeder is verwerkt, uiterst zorgwekkend is gezien de verspilling van overheidsmiddelen aan belachelijke regelingen om voedingsmiddelen te vernietigen?
- Is de Commissie niet van mening dat het gezien het totale gebrek aan doeltreffende controle op aan het licht gekomen fraude met voedingsmiddelen, zoals o.a. tienduizenden tonnen versneden boter die niet door de Commissie zijn opgemerkt, redelijker is te veronderstellen dat slechts een miniem deel van de melkpoeder gecontroleerd is en niet dat het om een onbetekenend fraudegeval gaat?

⁽¹⁾ PB C 350 E van 11.12.2001.

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Fischler namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2106/01 en E-2107/01**

(5 september 2001)

In deze twee vragen wijst het geachte parlementslid erop dat de Commissie niet heeft geantwoord op eerdere vragen in verband met de follow-up van een aantal bevindingen van de Rekenkamer die zijn gepubliceerd in het Speciaal verslag nr. 1/99 ⁽¹⁾ over de steun voor het gebruik van ondermelk en magere melkpoeder als diervoeder.

De Commissie is van oordeel dat al deze vragen uitvoerig zijn beantwoord in het kader van de kwijtingsprocedure voor het begrotingsjaar 1999 en in het antwoord op schriftelijke vraag E-1001/01 van het geachte parlementslid.

Aangezien deze antwoorden echter op verschillende tijdstippen zijn gegeven, is het misschien nuttig een kort overzicht van de situatie te geven.

De twee schriftelijke vragen van het geachte parlementslid hebben betrekking op twee bevindingen van de Rekenkamer betreffende Nederland, respectievelijk in de punten 36 en 42 van bovengenoemd Speciaal verslag:

- Enerzijds (punt 36 van het Speciaal verslag) wijst de Rekenkamer op een ontoereikende controle op de levering van karnemelk door een Nederlandse begunstigde aan een Duits landbouwbedrijf. In haar antwoord op het Speciaal verslag geeft de Commissie aan dat zij aan de opmerkingen van de Rekenkamer gevolg zal geven in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen en dat zij zo nodig financiële correcties zal toepassen. In het antwoord van de Commissie op punt 2.7 (a) van de tweede vragenlijst voor de kwijtingsprocedure voor 1999 wordt duidelijk verwezen naar de follow-up van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), dat tijdens twee bezoeken controles heeft verricht in zowel het bedrijf van de Nederlandse karnemelkproducent als het Duitse bedrijf. Volgens OLAF was er geen aanleiding om enige onregelmatigheid te vermoeden. De Commissie herhaalt dat er bijgevolg geen enkele reden was om een terugvorderingsprocedure in te leiden.
- Voorts had de Rekenkamer (punt 42 van het Speciaal verslag) vastgesteld dat in een geval 3 350 kg MMP als subsidiabel was aangemerkt, terwijl in het analyseverslag was aangegeven dat er wei in aanwezig was. In het antwoord van de Commissie op het verslag van de Rekenkamer staat dat de Nederlandse autoriteiten hebben verklaard dat de betaling was teruggevorderd. De Commissie heeft toen beloofd dit te verifiëren in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen.